

ONS ERFD EEL, algemeen-Nederlands tweemaan-

delijks cultureel tijdschrift, in 1957 gesticht door Jozef Deleu, naar een suggestie van André Demedts, de toenmalige voorzitter van het Comité voor Frans-Vlaanderen. Aanvankelijk droeg het blad (tot en met de derde jaargang) de tweetalige titel *Ons Erfdeel-Notre Patrimoine*.

Het eerste nummer verscheen in augustus 1957. Het telde 20 bladzijden en verscheen in een oplage van 150 exemplaren. Van het tweede nummer af, in december 1957, traden drie Nederlanders toe tot de redactie van het blad. Later werden ook een Frans-Vlaming, een Zuid-Afrikaan en een Duitser uit het Kleefse lid van de redactie.

Jaargang een en twee omvatten elk drie afleveringen met een maximale oplage van 500 exemplaren. Met ingang van de derde jaargang begon het tijdschrift om de drie maanden te verschijnen en sedert de vijfde jaargang werd het gepatroneerd door een aantal prominenten uit de Nederlandse culturele wereld, behorend tot diverse gezindten. Sedert 1968 bestaat de redactie ongewijzigd uit de Vlaming Jozef Deleu, hoofdredacteur, en de Nederlander Frits Niessen, die de kernredactie vormen; verder uit dr. Arie W. Willemsen (Nederland); Jan Deloof, Gaston Durnez en Erik Vandewalle (Vlaanderen); Jacques Fermaut (Frans-Vlaanderen); Josef Kempen (West-Duitsland) en John Willemse (Zuid-Afrika).

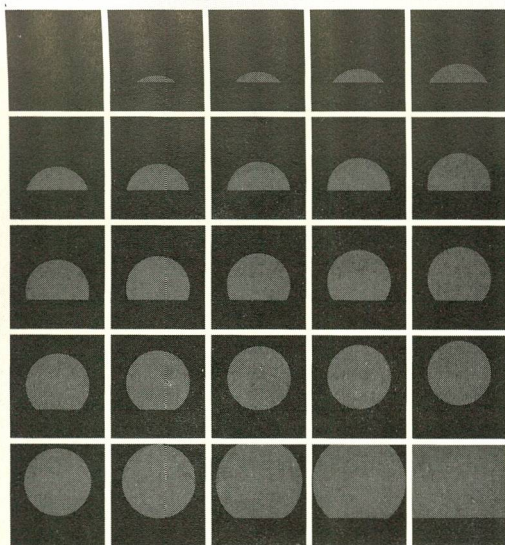
Ons Erfdeel heeft een voortdurende sterke groei beleefd. Eind 1974 werd het blad in 11.000 exemplaren gedrukt: de grootste oplage van een algemeen-cultureel tijdschrift in het Nederlandse taalgebied. Tevens heeft het blad een voortreffelijke verspreiding in anderstalige streken en landen. Sinds de eerste aflevering van de veertiende jaargang wordt het blad uitgegeven door de op 17 september 1970 opgerichte Stichting *Ons Erfdeel* vzw (z. aldaar). Het brengt van 1972 af vijf nummers per jaar van elk 160 bladzijden.

Het tijdschrift evolueerde van een jongerenblad dat speciaal de aandacht wilde vestigen op het bestaan in Frans-Vlaanderen van een specifiek Nederlands cultureel leven, tot een algemeen-cultureel en cultuur-politiek blad. Het heeft in ruime kring de idee ingang doen vinden dat de kwestie Frans-Vlaanderen géén folkloristische aangelegenheid is, maar dat het probleem dient te worden opgenomen in het geheel van het cultureel integratie-streven tussen de Nederlandstaligen. Het heeft ook steeds iedere separatistische tendens in verband met de V.B. in Frans-Vlaanderen afgewezen.

Van 1960 af en in steeds groeiende mate is het blad opgetreden voor een bewuste en goed georganiseerde Nederlandse cultuur-politiek in het buitenland. Vandaar ondermeer de aandacht die erin besteed werd aan de taak en het werk van de neerlandici in het buitenland, de vertaling van Nederlandstalige literaire en andere werken, de aanwezigheidspolitiek in het buitenland van Vlaanderen en Nederland. Als uitgangspunt van een buitenlandse cultuur-politiek stelt het tijdschrift een nauwe samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland voorop.

De verbreding van de aanvankelijke doelstelling van het tijdschrift vatte de redactie als volgt samen: „Het tijdschrift stelt zich tot doel: de culturele integratie van het Nederlandse taalgebied te bevorderen; te ijveren voor het behoud en de verspreiding van de Nederlandse cultuur in Frans-

ons erfdeel 5/73

Vlaanderen en in de gebieden waar deze vanouds een belangrijke plaats heeft ingenomen; de uitstraling van de Nederlandse taal en cultuur in het buitenland te bevorderen; de banden tussen de Nederlandstaligen in de vreemde en hun moederland te versterken; en een samenwerking op cultureel gebied tussen Nederlands- en Afrikaanssprekenden na te streven”.

Ons Erfdeel beschikt over een groep van ruim honderd vaste medewerkers in binnen- en buitenland, die geregeld een overzicht geven van de Nederlandse culturele en cultuur-politieke gebeurtenissen. Er wordt naar gestreefd zo representatief mogelijk te zijn, zonder partijpolitieke opties.

Ons Erfdeel draagt de overtuiging uit dat men de Nederlandse cultuur het beste kan dienen door de kwaliteit te stimuleren en haar zo breed en zo gevarieerd mogelijk bekend te maken. Hierbij wijst het blad ieder nationalistisch pathos en ieder vervlakkend internationalisme af, doch pleit daarentegen voor een ongecompliceerd algemeen-Nederlands cultureel bewustzijn. Deze opvatting heeft het blad ook in Nederland een belangrijke verspreiding en waardering bezorgd.

LITERATUUR: K. Hemmerechts, *Wie zijn neus schendt* (1966); - G. Durnez, *Denkend aan Nederland* (1968); - J. Deleu en F. Niessen, *Frans-Vlaanderen* (1968); - L. Verbeke, *Vlaanderen in Frankrijk* (1970).

GASTON DURNEZ